

Så synger vi på vår tur

Tekst: Bjørnstjerne Bjørnson
Melodi: "Vi vandrer med freidig mot"

1.

Så synger vi på vår tur
i Norges herlige natur
La tonen seg stille slynge,
som farve fremover gyng
på fjord, mot strand og skog og fjell
og blåne i naturens vell.

2.

Det første vi stevner til
er hundre havner i april.
Der møter vi myke tanker
når flåten skal lette anker,
og seksti tusen mann om bord
bær' Norge i sinn bønn rundt jord.

3.

Se kyster av bare skjær
med måker, hval og fiskevær
og fartøy inn under øen,
med båter utover sjøen,
og garn i fjord og not i sund
og hvit av rogn den hele bunn.

4.

Her ser du en ishavfar',
i sne og havlys han seg drar,
fra tønner det snart befaler,
og båtlag mot isen haler,
og skudd i skudd og sel i sel,
og marg og mot i kropp og sjel.

5.

Så beder vi oss til kvelds
hvor hele bygden er til fjells,
på setren med melkestellet,
på fjellslått inn under hellet
og hvor en lengeslslokk på lur
får svar ifra en stor natur.

6.

Men hastig vi må av sted,
skal allesteds vi være med -
i berget hvor malmen tages,
på fjellet hvor renen jages,
og dit hvor elven skumhvit går,
og fløter'n på sin planke står.

7.

Og stanser vi atter her,
de brede bygder får vi kjær,
hvis bønder så stille bære
den troskap som er vår ære,
og som til fedre stormenn har
hvis glans vår morgenrøde var.